

Lærlingelov, men Ændringer, som gaar i omtrent diametral modsat Retning af det, her er vedtaget. Den Vedtagelse, der fandt Sted ved anden Behandling, er blevet karakteriseret som god; jeg tør sige her, at jeg tror, det vil falde meget svært, for ikke at sige umuligt, at faa nogen ledende Mand indenfor Haandværk og Industri til at godkende den Udtalelse. Jeg vil gentage en Bemærkning, jeg gjorde i Anledning af en Udtalelse af den højtærede Minister ved anden Behandling, idet den højtærede Minister udtalte, at han for nærværende ikke kunde stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Jeg udtalte ved anden Behandling, og jeg vil gentage det her, at jeg haaber deri at maatte se en Erkendelse fra Ministerens Side af, at den Tid dog kunde komme, hvor Ministeren vilde kunne se paa Lærlingeloven noget nær med samme Øjne som vi, og at vi derved vilde kunne faa en Lærlingelov, som var tilfredsstillende for alle Parter.

I Henhold til, hvad jeg her har sagt, maa jeg, idet jeg i det store og hele kan slutte mig til, hvad Venstres ærede Ordfører (J. C. A. Larsen) har udtalt, anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Lovforslaget.

Ordføreren (Harald Jensen): Jeg har Indtrykket af, at Stemmeføringen hos de ærede Medlemmer Hr. Pitzner og Hr. J. C. A. Larsen i Dag er en anden end ved anden Behandling. Ved denne var man velvillig overfor Forslaget, og man haabede, det skulde lykkes indenfor alt for længe virkelig at naa til Enighed om dette Lovforslag. Jeg ved ikke, hvad der er sket i Løbet af de sidste to Dage, siden man i Dag nødvendigvis skal præcisere Uantageligheden af Lovforslaget. Jeg har ogsaa vanskeligt ved at følge den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fremkom med, naar han paastod, at Venstre ikke vilde finde sig i, at der i Loven bestemmes, hvor mange Lærlinge der maa være i et Fag. Det er sagt allerede 3 Gange til det ærede Medlem, at den Bestemmelse ikke findes i Lovforslaget. Jeg vil derfor ønske, at det ærede Medlem her vilde paavise, hvor i Lovforslaget den Bestemmelse findes, hvorefter Antallet af Lærlinge i det paagældende Fag fastsættes; den findes ikke, den er forsvundet, og derfor kan den ikke bruges til at danne Basis for et fortsat Angreb fra det ærede Medlems Side. Det eneste, der er tilbage af denne Paragraf, er Bestemmelsen om, at man kan nægte at godkende Lærlinge-

kontrakter for Virksomheder, der i Forvejen har saa mange Lærlinge, at en forsvarlig Uddannelse ikke kan finde Sted. Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse vil møde nogen som helst energisk Modstand hos Haandværkerne. Tværtimod, jeg tror, den sunde Sans i danske Haandværkerkredse er saa stærk, at den Mester, som uddanner sine Lærlinge ordentligt, vil sige: Hvad Mening er der i, at mine Konkurrenter skal have Lov til at antage Lærlinge i ubegrænset Mængde uden virkelig at lære dem noget? Hos den overvejende Del af Haandværksmestrene vil den Opfattelse være gældende, at denne Bestemmelse skaber Mulighed for, at der kan naas en forsvarlig Uddannelse.

Jeg skal endnu blot nævne, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ogsaa gør sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han taler om, at Arbejdsløshedskasserne stavnsløse de unge Haandværkere og forhindrer dem i at rejse til Udlandet. Det modsatte er Tilfældet. Arbejdsløshedskasserne, ikke mindst Fagenes egne Arbejdsløshedskasser, beforder netop denne Rejsen ud i den store Verden, som ogsaa efter min Mening er af saa stor Værdi. Det, der nu forhindrer de unge Haandværkere i at rejse ud, er hverken Lærlingeloven eller Arbejdsløshedskasserne eller noget af den Art, men derimod de Skranker, som Landene efter Krigen af nationale Grunde har rejst.

Hermed skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Valdemar Nielsen: Heller ikke skal jeg forlænge denne Diskussion synderligt, idet jeg mener, at de Argumenter, som jeg fremførte ved anden Behandling, kan jeg ogsaa staa ved nu. Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem J. C. A. Larsen.

Han var igen inde paa, at de Lærlingenævne, der bliver skabt, vil faa den Virkning, at de bliver regulerende med Hensyn til Antallet af Lærlinge indenfor Faget. Det er kun en Paastand og intet andet. Der findes intet om det i Loven. Det, der er Tale om, er, at Nævnene i en given Situation kan gribe ind overfor en enkelt Virksomhed indenfor et enkelt Fag; men det er noget ganske andet. Det nytter jo ikke, at man bliver ved at gentage en Ting, naar man ikke kan bevise den.

For øvrigt maa jeg sige, at det ærede Medlem er blevet urimelig haardt behandlet af sit eget Partiorgan „København“. Det refererede ham forleden Dag paa den Maade: